

Arrest

nr. 203 056 van 26 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2017 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. QUAIRIAT, loco advocaat B. SOENEN, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 29 december 2009 een asielaanvraag in. Op 4 juli 2012 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verzoeker zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 90 815 van 30 oktober 2012.

1.2. Verzoeker keerde niet terug naar Irak maar trok naar Italië waar hij een asielaanvraag indiende.

1.3. Verzoeker keert terug naar België en dient op 14 augustus 2014 een tweede asielaanvraag in.

De commissaris-generaal nam op 6 januari 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname wegens het bezit van een vluchtelingenstatus in een EU-lidstaat. Deze beslissing werd door de commissaris-generaal ingetrokken op 27 oktober 2016 waarna de Raad het beroep verwierp bij arrest nr. 177 492 van 9 november 2016.

Vervolgens nam de commissaris-generaal op 11 januari 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd door de Raad vernietigd bij arrest nr. 185 218 van 10 april 2017.

Op 27 juli 2017 wordt verzoekers aanvraag in overweging genomen.

1.3. Op 8 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn verzoekschrift klaagt verzoeker de tegenstrijdige opeenvolgende beslissingen van de commissaris-generaal aan. Hij verwijt de commissaris-generaal geen poging te hebben ondernomen om objectief bewijs te verkrijgen dat hij al dan niet een beschermingsstatuut in Italië bezit maar zich enkel te baseren op de vraag tot overname in het kader van de Dublin III-verordening. Uit het gegeven dat daarop geen antwoord kwam van de Italiaanse overheden, leidt de commissaris-generaal af dat niet vaststaat dat verzoeker aldaar wel degelijk een internationale beschermingsstatus geniet. Volgens verzoeker schendt de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel en zijn onderzoeksplicht. Bij dit verzoekschrift worden geen stukken ter staving van het asielrelaas gevoegd.

2.2. Op 12 maart 2018 maakt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een aanvullende nota over met als nieuw element de COI Focus *“Irak: Veiligheidssituatie in Bagdad”* van 25 september 2017.

2.3. Op 20 maart 2018 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij hij een kopie voegt van zijn oude Italiaanse verblijfskaart. Hij voert aan dat de situatie in Italië voor erkende vluchtelingen mensonterend is, dat hij hulpbehoevend en ernstig ziek is en dat hij Italië verliet om in België medische zorgen te krijgen die hij in Italië niet kon verkrijgen. Hij meent dat een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) reëel is doch dat zijn concrete situatie als erkend vluchteling in Italië niet werd onderzocht.

2.4. Op de terechtzitting van 23 maart 2019 legt de raadsvrouw van verzoeker een volgende aanvullende nota neer waarbij zij een kopie van de Italiaanse beslissing tot erkenning als vluchteling van 3 december 2013 voegt. De raadsvrouw toont ook het origineel van deze beslissing.

2.5. Tijdens de terechtzitting zijn de partijen het er over eens dat in de gegeven omstandigheden de vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstig schade moet worden beoordeeld ten aanzien van Italië en niet Irak.

De Raad stelt bijgevolg vast dat een ander onderzoek en een ander soort procedure moeten worden gevoerd maar dat uitgebreide en actuele informatie over de situatie van erkende vluchtelingen in Italië in het administratief dossier ontbreekt.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 september 2017 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES